

бюджетному контролю, який дасть змогу узгодити дії та інтереси різних підрозділів підприємства, а також провести оцінку результативності роботи управлінського персоналу.

Література

1. Батенко Л.П. *Основи бюджетування: навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисцп.* / Л. П. Батенко, Т. О. Зінкевич, О. О. Кизенко, та ін.; за заг. ред. Л. П. Батенко. – К.; КНЕУ, 2010. – 202 с. 2. Карпов А. Е. *Регламент системи бюджетування* / А. Е. Карпов – [2-ге вид.] – М.: Результат і якість, 2007 р. 528 с. 3. Крикун Н.А. *Проблеми бюджетування на сучасних підприємствах* / Н. А. Крикун, А. В. Романюк // м. Київ, січень 2013 р., інтернет – стаття [nauka.kushnir.mk.ua]. 4. Ковтун С. *Бюджетування на сучасному підприємстві, або як ефективно управляти фінансами* / С. Ковтун. – Х.: Фактор, 2009. – 340 с. 5. Шава О. *Бюджетне планування як спосіб управління підприємством* / О. Шава. – журнал "Довідник економіста". – 2007. – випуск №3 с. 22.

Посільська М.О.,

студ. гр.ОП-34,

Національний університет "Львівська політехніка".

Науковий керівник – Воськало Н.М,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕХОДУ ЗІ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ НА ЗАГАЛЬНУ В ОДНОМУ ЗВІТНОМУ ПЕРІОДІ

Наразі існує низка недоліків при оподаткуванні підприємницької діяльності в Україні, що призводить до відтоку підприємств у тіньову сферу, тобто до ведення нелегальної діяльності, ухиляння від сплати податків.

На даний момент в Україні існує дві системи оподаткування: загальна та спрощена. Загальна система оподаткування у ряді випадків може мати перевагу перед спрощеною, так як податки сплачуються не з доходу, а з прибутку, який враховує наявні витрати суб'єкта господарювання. При наявності у суб'єкта господарювання значних витрат вигіднішою стає саме загальна система оподаткування, а не єдиний податок.

Перехід зі спрощеної системи оподаткування на загальну може бути як добровільним, так і вимушеним. При переході необхідно виконати певні

процедурні дії, а також проаналізувати можливі податкові наслідки. Порядок переходу зі спрощеної системи на загальну, достатньо детально описано безпосередньо в Податковому кодексі, проте в законодавстві немає чіткого пояснення щодо подання фінансової звітності суб'єктами господарювання, які перейшли з однієї системи оподаткування на іншу в одному звітному періоді, також додатково виникають питання щодо деяких перехідних операцій.

Відповідно до положення абз. «а» п. 137.5 ст. 137 Податкового кодексу України [1] (далі – ПКУ) платники єдиного податку, які переходять на загальну систему оподаткування в середині року, сплачують податок на прибуток на підставі податкової декларації за річний податковий (звітний) період (як новостворені), який для них починається з дати переходу на загальну систему та закінчується 31 грудня такого року. Оскільки об'єкт оподаткування податком на прибуток визначається на підставі фінансової звітності підприємства, яка складається наростаючим підсумком з початку року (тобто охоплює і період перебування на спрощеній системі оподаткування), то такий платник податку разом з Декларацією повинен подати фінансову звітність за період перебування на спрощеній системі оподаткування та за звітний рік.

Починаючи з 01.01.2017 р. фінансовий результат до оподаткування платника податку на прибуток податкового (звітного) періоду збільшується на суму доходу (вважаємо що така різниця мала б виникати на суму прибутку, а не лише доходу), отриманого як оплата за товари (роботи, послуги), відвантажені (надані) при перебуванні на спрощеній системі оподаткування. Зазначену норму передбачено пп. 140.5.12 ПКУ. Однак такі різниці зобов'язані застосовувати платники податку, у яких дохід перевищує 20 млн. грн., решта – добровільно.

Облік доходів підприємства здійснюється відповідно до вимог П(С)БО 15 «Дохід», а формування витрат — відповідно до П(С)БО 16 «Витрати». Згідно зі ст. 4 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» одним з основних принципів ведення бухгалтерського обліку та формування фінансової звітності є принцип нарахування, який полягає в тому, що доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати коштів.

Таким чином доходи і витрати платника податку на прибуток за відвантажені товари, виконані роботи, надані послуги після переходу на загальну систему оподаткування, щодо яких отримано попередню оплату на спрощеній системі оподаткування, враховуються при визначенні фінансового результату до оподаткування згідно з правилами бухгалтерського обліку. Тобто виникає подвійне оподаткування однієї і тієї ж операції, як єдиним податком, так і податком на прибуток.

При перехідних операціях з придбання товарів, робіт, послуг, слід зазначити, якщо платник єдиного податку – платник ПДВ переходить на

загальну систему оподаткування без ПДВ, то за товарами/послугами і необоротними активами, за якими відображений податковий кредит і які не були використані в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності, слід нарахувати ПЗ згідно з п. 184.7 ПКУ. Зробити це потрібно в останньому звітному періоді, але не пізніше дати анулювання ПДВ-реєстрації.

Отже, можна впевнено стверджувати, що система оподаткування в Україні потребує значного вдосконалення, законодавчо-нормативна база повинна бути істотно доопрацьована, насамперед для того, щоб створити сприятливі умови для розвитку підприємницької діяльності.

Література

1. *Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755 – VI, зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.* 2. *Лист № 24342/6/99-99-15-02-02-15 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua>.*

Редько Ю.М.,

студ. гр. ОА-17-2зм,

Донбаська державна машинобудівна академія.

Науковий керівник – Дубинська О. С.,

к.е.н., доцент кафедри обліку, оподаткування та економічної безпеки

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ДОХОДІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Одним із найбільш специфічних об'єктів в обліку бюджетних установ є доходи. В загальній системі бухгалтерського обліку саме облік доходів є найскладнішим і найвідповідальнішим, що потребує опрацювання і розробки. Добре поставлений бухгалтерський облік дозволяє не тільки виявити порушення сховані резерви, виявити порушення режиму економії, планової та фінансово-бюджетної дисципліни, але й попереджати й вчасно усувати можливі втрати й непередбачувані витрати. В умовах інформаційного суспільства поняття доходу набуло ї дискусії у працях науковців і дослідників. Проблеми бухгалтерського обліку в бюджетних установах розглянуті в працях відомих економістів: С.Я. Зубілевич, М.Г. Білуха, С.М. Альошина та інші.

Реформування бухгалтерського обліку установ державного сектору бере свій початок із прийняття Кабінетом Міністрів України Постанови «Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі»[1]. Зараз усі питання, що виникають у процесі обліку